

Kabouterweek

Het bos is van iedereen. Onze bossen zijn opengesteld en we ontvangen jaarlijks miljoenen bezoekers. Het bos is de plek waar je kunt ontspannen of juist inspanssen. In de herfstvakantie is het kabouterweek bij Staatsbosbeheer. Tevens het seizoen van paddenstoelen, van eikels en kastanjes zoeken. Van blaadjes schoppen en in plassen stampen. Dus ga lekker naar buiten en geniet van de uitbundige geuren en kleuren van dit seizoen. Tip van de boswachter: laarzen aan en vies worden mag! Info over activiteiten: www.staatsbosbeheer.nl/herfstvakantie
Deze pagina kwam tot stand in samenwerking met Staatsbosbeheer.

Groen **3**

Bosonderhoud

Ruimte maken in het bos

Staatsbosbeheer is het hele jaar door aan het werk in het bos. Van het zetten van stippen op te kappen bomen, het inventariseren van dieren tot de machinale houtoogst.

Vanaf half oktober is Staatsbosbeheer op meerdere plekken in Noord-Holland druk met bosonderhoud. Op Texel in de Dennen, in het bos achter Duinlust in Gooi en Kennemerland en in Schoorl. Er wordt gedund en dat oogt soms wat rigoureuus voor de bezoekers. Dunning heeft een duidelijk doel: ruimte maken voor een gevarieerder en gezonder bos, met meer planten- en diersoorten. Hiervoor zijn zorgvuldig naaldbomen geselecteerd om weg te halen. Op de open plekken krijgen loofbomen als eik, beuk en berk meer de ruimte om te groeien. Naaldbomen die blijven staan kunnen uitgroeien tot monumentale bomen.

Duurzaam behoud en ontwikkeling van de leefgebieden van kenmerkende planten- en diersoorten (het boscysteem) zijn een uitgangspunt voor ons beheer. Daarmee behouden we de natuurkwaliteit en variatie in kenmerkende soorten, kortom, de biodiversiteit. De natuur in het bos staat vooral door milieuomstandigheden en versnippering onder druk. Veel kleinere bossen liggen geïsoleerd, waardoor planten en dieren elkaar

niet kunnen bereiken.

Door verlaging van de grondwaterstand verdrogen bossen. Op de zandgronden, waar vroeger heide en stuifzand waren, groeit het bos op schrale grond met sterk verzuurde bodems en weinig bodemleven. Stikstofvervuiling vanuit de lucht komt daar nog bovenop.

Die uitdaging zullen we moeten aangaan, willen we de bossen behouden en verder ontwikkelen. In al onze bossen willen we de bodem- en waterkwaliteit goed op orde hebben, zodat ze veerkrachtig zijn en toekomstbestendig. Op zo'n basis is het bos beter bestand tegen ziektes, stormen en branden.

In de bossen beschermen we de planten en dieren. Elke soort stelt andere eisen. De specht houdt van dood hout, daarin vindt hij zijn voedsel, en in dode bomen maakt hij zijn hol. Vlinders en mieren hebben open plekken nodig. Het is onze taak de bossen zo goed mogelijk te beheren, zodat de Nederlandse bosplanten en -dieren goed gedijen. In beginsel richten we ons beheer dus op het geheel (het ecosysteem) en niet op afzonderlijke soorten en individuen. Bosbeheer doen we heel zorgvuldig met vakmensen. We volgen de ontwikkeling van het bos en meten regelmatig de groei en kwaliteit van de bomen en de ontwikkeling van planten en dieren. In al onze bossen werken we volgens de Gedragscode Bosbeheer en voldoen we aan de eisen van het FSCR-keurmerk,

de strengste wereldwijde standaard voor duurzaam bosbeheer. Daar zijn we trots op.

Keuzes

Ook in het multifunctionele bos maken we keuzes. Specifieke natuurkwaliteiten worden in zo'n bos meer geconcentreerd en versterkt op waardevolle of kansrijke plekken. We noemen deze 'natuurkernen'. Ze kunnen bestaan uit bosdelen met oude bosgroeiplaatsen of oud bos, natte plekken in het bos of eilanden met dood hout, ontstaan na een storm. Door natuurkernen te concentreren, bieden ze betere omstandigheden voor de soorten die ervan afhankelijk zijn. Die kunnen dan grotere, robuustere populaties opbouwen.

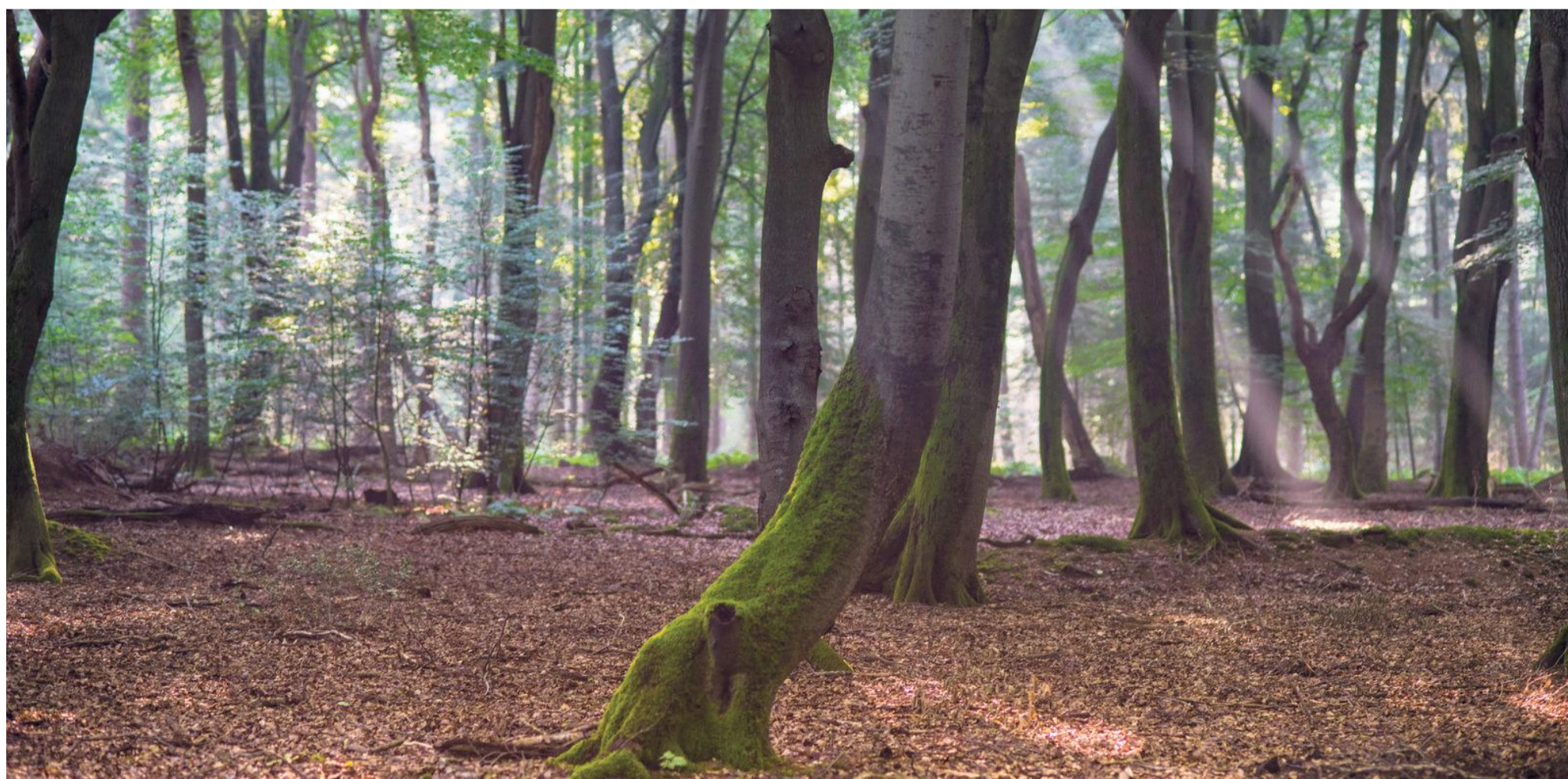
De Gedragscode Bosbeheer verplicht boscijneren voor de start van boswerkzaamheden te inventariseren of er bijzondere planten of dieren zijn die ze moeten ontzien. Dat inventariseren doen we vaak met vrijwilligers en natuurwerkgroepen. Roofvogelnesten, mierenhopen, dassenburchten en andere belangrijke natuurwaarden brengen zij in kaart. Met de houtoogst werken we er omheen of we mijden bepaalde bosdelen. Toch kan niet ieder individu van iedere soort op elke plek worden ontzien. We kunnen helaas niet uitsluiten dat soms een dier wordt verontrust. We letten goed op de ontwikkeling van populaties dieren in een gebied en passen zo nodig ons bosbeheer

aan. Beheerders treffen in het bos maatregelen voor de productie van kwaliteitshout. Rechte bomen zijn het meest geschikt om planken van te zagen. Jonge bomen staan vaak dicht op elkaar, concurreren met elkaar om genoeg licht te krijgen. Wordt het te druk, dan gaan we uitdunnen zodat de goede bomen, de 'toekomstbomen', verder kunnen groeien.

Blessen

Bomen die we willen oogsten, krijgen bomen een stip. Dat werk heet bles- sen. De bosbeheerder maakt keuzes in het bos en denkt ver- vooruit, dat vraagt vakman- schap. Bij het bles- sen worden keuzes gemaakt voor de opbouw van het bos met het oog op de verschillende functies in het be- heerplan. Na tientallen jaren heb- ben de bomen hun snelste groei gehad. Dan is het tijd voor verjong- ing en maken we kleine en grote- re open plekken in het bos. Soms planten we daar nieuwe bomen, maar meestal valt er voldoende zaad op de bodem dat spontaan ontkiemt tot nieuwe bomen. Na vele jaren is deze nieuwe generatie ook weer toe aan dunnen. Bosbe- heer is een continu proces in een doorgaande cyclus.

Staatsbosbeheer denkt vooruit bij uitdunnen bos

Goed bosbeheer vergt veel tijd. Het levert ruimte op voor de bomen en daarnaast een fraaie lichtinval.

FOTO'S STAATSBOSBEHEER